Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

E zi de praznic sfânt în cetatea Mea de cuvânt, pe colina din deal, unde se suie ori de câte ori vin creștinii să bea din izvorul gurii Mele și să se mângâie și să-și aline ei dorul de Dumnezeu, iar Eu, Domnul, grăiesc lor în sărbători când ei vin apăsați de dor să stea la masă cu Mine și cu sfinții, căci Eu cu sfinții vin când vin.

O, e praznic pentru tine, mama Mea, și ne-au pregătit dulce sărbătoare fiii cei veghetori pe calea venirii Mele cuvânt pe pământ, și sunt mesele așezate pentru cei ce vin de dor, și Mă uit peste zi, mamă, și mângâiere vom avea, și frumusețe de har se va așterne, și iată cetele de sfinți așezate cu măreție în văzduhul de aici, că e măreață sărbătoarea cea pentru tine, mama Mea, și Ne vom dărui lor, celor strânși la izvor. Iau în privire ziua toată a sărbătorii și toată bucuria ei, căci așa sunt ochii cei care văd, și acum Ne așezăm, Ne așezăm cuvânt peste cetate, mamă.

Pace peste cetatea Mea de cuvânt! Mulțumesc, mulțumesc pentru pregătirea sărbătorii, mul-țumesc cu mama Mea Fecioara și cu apostolii sărbătoriți în ziua aceasta lângă ea, și cu cetele de sfinți adunați de serbare, și iarăși, mulțumesc celor ce s-au strâns de dor aici, la izvorul Meu de cuvânt, făcând ei cale lungă să vină, le mulțumesc că au răspuns la chemarea Mea și au împodobit cu venirea lor masa de serbare și grădina întâlnirii și cortul alb, pe băncuțe așezați și privind pregătită sărbătoarea și slava ei sus și jos, căci și Noi, cei de sus, și Noi Ne-am pregătit, și iată-Ne de sus și de jos veniți la masa cuvântului, Cuvântul lui Dumnezeu, hrană pentru cei credincioși cu dragostea lor, și nu numai cu inima și cu lucrarea ei.

O, bun venit la serbare, fiilor călători spre Domnul! Luați îndrumare, fiilor, și luați unii de la alții ca de la Dumnezeu, ca să aveți viață cu veghe și cu ascultare, și iată ce vă spun: Nu este creștin după adevăr, decât cel ce stă sub îndrumare cu dragostea lui toată și cu plăcere dulce pentru aceasta, iar cei ce nu au peste ei îndrumare nu pot fi numărați printre cei ce sunt oștirea Mea de pe pământ. Așadar, prețuiți clipele în care stați lângă fiii cuvântului Meu, lângă cei ce trăiesc sub îndrumarea Mea ca la ostășie și nedezertând din rând în vremea mersului cu Domnul, că mulți din cei ce au trădat și au plecat spre plăceri vor da să vină și să spună: *„Tată, am greșit amar asupra mea, că mi-am luat viața și pașii din mâinile Tale ca să mă conduc singur pe cale, și rău îmi pare acum fără stăpân să fiu pe pământ, fără părinți și frați de-ai Tăi, și tot cu lumea cea mai din afară, o, Doamne”.*

O, nici între cei din lume, nici acolo nu le place la cătănie ostașilor chemați la datoria cea pentru țara lor, cea mai mare lucrare a fiilor unei cetăți, dar ca să trăiască în pace în țară le place, și iată, toți se vor liberi, să treacă vremea ostășiei și să vină libertatea și să-și facă voile lor, iar unii rămân înrolați pe viață și le place viața sub îndrumare și sub ascultare, căci cei ce au ordinul sunt cei ce veghează mersul cel bun al cetății, iar în vreme de război au în față pe cel ce i-a instruit, și biruiesc ei, îndeplinind cuvântul căpeteniilor de peste ei, dar cine nu are conducător peste zilele vieții lui, o, ce iese dintr-un așa om liber, decât ceea ce a ieșit din fiul rătăcit, care și-a dorit să-și trăiască liber viața până ce și-a risipit-o de tot, și printre cei străini de Domnul, și iată, vai lor, celor fără cârmă din cer peste pașii vieții lor, și care cad tot timpul la mâna lui satana, urâtorul de oameni!

O, trebuie veghe mare clipă de clipă, căci cădere poate să vină în orice clipă, fiindcă păcatul se furișează sub duhul nevinovăției și sub plăcerea căreia nu-i poate omul sta împotrivă, din pricina căderii lui din Dumnezeu, căci păcatul se descoperă pe sine înaintea omului ca să-l facă omul, și e puternic ca să-l doboare pe om, și de aceea îmbrăcați-vă, fiilor, cu puterea cea împotriva păcatului și vegheați clipă de clipă să nu cădeți în păcat, sau să nu fiți prilej de păcat celor din jur, și stați împotriva plăcerii păcatului, iar pentru aceasta vă trebuie minte lucrătoare, minte senină, fără de nori, ca și albastrul cerului cel fără de nori, fiilor.

O, stau pe cale cu voi și vă îndemn și vă învăț despre bine și despre rău, așa cum Îmi învățam ucenicii, că Eu greu găsesc pentru Mine fii, fii cu îndemânare, și tot dau să-l învăț pe om cum să

pună pasul pe calea Mea și să-l fac de folos pe el. Când cineva dorește să strângă o oștire de dansatori, acela caută mult pe cei ce trebuie să poată să pună o dată pasul, sau să schimbe pasul sau săritura sau învârtitura, și face apoi veșminte la fel pentru toți, și caută să aibă aceștia asemănare între ei, și se apucă și lucrează și iese apoi cu ei în fața oamenilor.

Când cineva dorește să arate pilda vieții unui om de demult, el caută pe cel ce seamănă cu fața celui de care voiește să facă aducere aminte. O, tot așa și neamul creștinesc, trebuie să semene cu Cel Căruia Îi poartă numele, și e de lucru la viața omului care dorește după Dumnezeu cu inima lui. Așadar, povață dau și arăt cum poate omul să fie după adevăr creștin.

O, cât te bucuri, mamă, că Mă vezi în ziua ta de serbare că învăț pe cel ce caută după Dumnezeu cu dragostea lui, cu inima lui, iar mintea trebuie cumințită, mamă. Se bucură și ucenicii Mei, de lângă tine se bucură când văd ei cum este trăirea bisericii Mele din vremea aceasta și cât se lucrează la statura fiilor ei mereu, mereu, mamă, căci pe atunci nu se putea așa, o, mama Mea. O, ce sărbătoare mai mare poate fi în cer și pe pământ ca și învățătura de povață sfântă peste biserica Mea, mamă?

O, veniți, veniți la chemarea Mea, veniți când vă strig, veniți și luați învățătură, o, fiilor! În cartea cuvântului Meu din zilele acestea se găsește toată povața cea pentru viața de creștin plăcut Mie, și nu oricum creștin. Dulce vă grăiesc, dulce vă privesc, și dulci v-aș vrea pentru Mine și pentru sfinți, și de aceea mereu povață și îndemn vă dau. E țara Mea română lipsită de popor frumos Mie cu viața, și-Mi știe Tatăl jalea cea pentru țara Mea de azi, că fără credință și fără faptele ei și fără post și rugăciune nu dăinuie o cetate după voia Mea, ci se slăbește grija cea pentru ea, căci straja unei cetăți sunt cei sfinți din ea, și cei din cer, și cei de pe pământ fii ai ei.

O, fiilor călători spre izvorul Meu de cuvânt cu pasul și cu dorul, o, e dulce aici în sărbători. Cu trudă se pregătește întâmpinarea la sărbătoare, și se împarte apoi mângâiere. O, dacă nu v-aș în-vă-ța atât de mult, atâta de frumos și de mângâios, nu v-ar fi de folos pasul până aici, iar Eu aș fi Cel îndurerat pentru păcatul din om, pe care Eu îl mai lovesc în îndrăzneala lui peste oameni când glasul Meu se aude de aici și îndeamnă spre sfințenie pe om.

Mi-e Duhul tot o rană după omul care nu vrea cu Dumnezeu, dar sunt tot o bucurie că-Mi fac venirea și Mă împart cu ea peste pământ. O, dați-Mă de veste, fiți vestitori ai venirii Mele, și spuneți-le la cei ce puteți să le spuneți că am venit să vindec de necredință și de nerecunoștință pe cel ce zice că este creștin. Umpleți-vă de foc din foc și împărțiți focul iubirii de Dumnezeu din unii în alții, iar Eu, Domnul, vă voi mulțumi, fiilor. Priviți cum lucrez Eu și luați de la Mine și dați de veste pe Domnul și fiți oglindă în care să se vadă chipul Meu cel frumos, cu duh de Păstor când suflu și împart.

O, mama Mea, ai fost petrecută de ucenicii Mei până la hotarul celor nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, mamă. Am deschis cerul în ziua aceea și te-am așezat de-a dreapta Mea lângă Tatăl. Ți-am dat în dar darul Meu cel de la Tatăl dat Mie când M-am întors la El după suferința Mea pe cruce, iar Eu ți-am dat când ai venit la Mine sus, ți-am dat ție darul Meu, țara Mea de azi, ca s-o iubești și ca s-o ocrotești și s-o păstrezi a Mea cu paza ta de peste ea, mamă. O, nu știu cei mici și cei mari ai neamului român povestea ei cea de taină, și de unde s-o afle, dacă nu de la Noi, mamă? O, stai cu brațele îmbrățișând deasupra ei, și toată veghea ta s-o aibă ea, căci tu iubești tot ce este al Meu, mamă!

O, pace ție în ziua ta de serbare îți dăruiesc, mama Mea! E tot o zi neînserată starea Mea și a ta lângă Tatăl și lângă sfinți, mamă. Avem de vegheat de sus și de jos lucrarea cuvântului Meu și mersul ei, și pe cei ce Mă poartă și Mă ajută s-o port. O, lasă-ți mângâierea peste ei, și peste cei ce s-au strâns lângă ei în ziua aceasta mare, și iată petrecere dulce, și mai ales slava cea nevăzută, învăluind în ea ziua cea văzută și lucrarea ei de serbare pentru Noi, cei veniți la izvor pentru tine de pe pământ și din cer, o, mama Mea. Amin.

— O, rugăciunea mea vouă, vă cere să nu-L părăsiți pe Fiul meu și să nu spuneți că e greu pe cale cu El.

Nu-L iubesc fiii oamenilor pe Fiul meu Hristos, dar eu vă rog și pe voi, o, fii ai oamenilor, nu mai păcătuiți. Îl doare pe Hristos, mă doare și pe mine. Fie-vă milă! E Domnul plin de dor după voi, și vin pedepse pe pământ pentru cei ce nu ascultă ca niște fii, așa cum Fiul meu ascultă și lucrează de la Tatăl pentru voi. O, fiți mângâietori, fiți duioși și blânzi, și vă puteți schimba într-o clipă la glasul Lui duios după voi.

Iar voi, cei ce-mi știți cărarea și izvorul, nu părăsiți calea. Nu este fericire pe pământ, dar cu Domnul mângâierea Lui e fericire, fiilor. Strân-geți-vă iubirea lângă El, și va fi la fel ca El iubirea voastră.

O, fii români, să știți că veți căuta după Domnul și veți suspina pentru vremea inimii voastre reci. În ziua mea de serbare sunt tot o rugăciune pentru neamul român, dimpreună cu cerul de sfinți ai acestui neam, și n-am zăbavă cu veghea din hotar în hotar peste tot, și de jur-împrejur, și cu Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt mereu, mereu veghez pentru acest pământ și neam.

O, Stăpână Treime cerească, ai milă! Vino cu norii și stai deasupra ei și destramă de sus și de jos până și gândul celor răi pentru ea, și ține țara Ta de azi pe brațe, Doamne, ca să ieși cu ea la țărmul Tău dorit, iar pe poporul cuvântului Tău fă-l ca și pe cei din cer, iar povața Ta de peste el să fie mereu astăzi, Doamne, ca să nu uite ei de ea, o, Doamne! Mângâiere să avem unii de la alții din cer și de pe pământ, și fie voia mântuirii Tale, Doamne, asupra neamului român. Amin.

— O, râu de milă îți este rugăciunea, mamă, și este ea bucuria ta de serbare a ta. O, cum să-ți alin suspinul cel pentru Mine de la neiubirea omului, mama Mea? Iată, avem și bucurii, și sunt scumpe, cât să Ne dă-râme durerea, și e ca un vis aici la serbare pentru Noi, și toate slujesc măririi Noastre, mamă. Am norii suire și vântul umblare, precum este scris, dar am pe cei ce-Mi poartă cuvântul peste pământ, mamă. Îmbrățișăm bucuria pe care Mi-o face frumusețea sărbătorii tale aici, și tot o îmbrățișare dăm la sfârșitul zilei pentru toți cei care se așează pe cale înapoi.

Iubirii voastre îi mulțumim cu iubire, fiilor adunați la izvor. O, fiți veghetori asupra iubirii, ca să crească ea. Aici se vine ca la Dumnezeu, căci Eu cobor cu cerul aici. Binecuvântată să vă fie calea spre locuințele voastre! Vă dau însoțitori din cer pe cale. Toți cei din cer se apleacă, și e frumos în cele ce nu se văd, și sunt uimiți sfinții Mei.

Norul slavei Mă poartă pe vânt aici, deasupra, ca și pe cer. Vă îmbrățișez cu privirea, fiilor. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

15/28 august 2016